

VISION

Mennesket først, kvalitet i alt

MISSION

Vi skal hver dag levere den allerhøjeste kvalitet
i diagnostik, behandling og pleje.

Vi arbejder sammen!

Vi tænker nyt!

VÆRDI

VÆRDIER

BOGEN

Vi tager ansvar!

Vi skaber stemning!

Hæmatologisk
afdeling

FORORD

Kære kollega

Velkommen til vores Værdibog, hvor du kan læse om vores vision, mission og værdier.

Mennesket først. Kvalitet i alt.

Sådan lyder vores vision. Afdeling X har altid været kendt for at levere kvalitet på ekstraordinært højt niveau. Og vi skal blive ved med at stå på tæer for at levere kvalitet i alt, hvad vi gør. Det gælder vores faglighed, kommunikation, forskning, udvikling og pleje. Og så gælder det ikke mindst vores dialog med patienterne, de pårørende og med hinanden. Kvalitet i dialogen betyder mennesket først. Mennesket før patienten. Det kan være nemmere sagt end gjort: Vores faglighed har aldrig været højere. Vi kan give avancerede behandlinger, som ikke alle kan give og vi har så mange muligheder. Men vi er måske ikke altid gode nok til at anbefale at stoppe behandlingen. At tage den svære dialog. Vi er trænet i at tænke på behandlinger og helbredelse. Men visionen er større – at møde mennesket bag patienten. Også når det er svært. Måske endda særligt, når det er svært.

Vi arbejder sammen. Vi tager ansvar. Vi tænker nyt. Vi skaber stemning.

Sådan lyder vores fire værdier. Værdierne er ikke blot fine ord skrevet på et strategipapir, der ligger i skuffen. Tværtimod er værdierne med os i alt, hvad vi gør, og de udgør fundamentet for vores arbejde og samarbejde. I denne lille bog vil vi fortælle nogle af de små fine hverdagshistorier om, hvordan værdierne udfolder sig en ganske almindelig dag på afdelingen. Vi ønsker at minde os selv og hinanden om, hvor unikt et sted Afdeling X er, og hvor umage alle gør sig for at passe på patienterne, de pårørende og på hinanden. Vi vil med bogen minde om, hvor sjovt det kan være at gå på arbejde, selvom vi arbejder med alvorlig sygdom, og hvor stor en forskel alle gør.

Vores særlige kultur er ikke opstået ud af ingenting. Den er resultatet af hårdt arbejde, kreativitet, dedikation og sammenhold. Denne lille bog er en hyldest til vores særlige Afdeling X-kultur og til alle jer, der arbejder hårdt på at udleve og udvikle kulturen hver eneste dag.

God læselyst!

Ditte Naundrup Therkildsen og Hanne Vestergaard
Afdelingsledelsen

Ditte Therkildsen

Hanne Vestergaard

VI FØLER OS ALDRIG ALENE

På vegne af driftsledelsen i afd X, OUH:

Charlotte Bang Pedersen, oversygeplejerske

Thomas Mortensen, ledende overlæge

Majken Boesgaard Rasmussen, stedfortrædende oversygeplejerske

Majbrit Maria Nielsen, oversygeplejerske

Karen Juul-Jensen, ledende overlæge

Lene Østergaard, ledende overlæge

Marianne Bjerg Appel, oversygeplejerske

Pia K. Pedersen, oversygeplejerske

Henrik Frederiksen, professor, ledende overlæge, forskningsleder

Julia Rudbæk Ahlgreen, Sekretariatsleder

Tilgængelighed er et ord, der kommer til mig, når jeg tænker på vores gruppe. Vi er altid tilgængelige over for hinanden, og vi er meget i kontakt. Relationerne foregår selvfølgelig løbende i hverdagen, men vi er også gode til at mødes fast. Vi mødes fx fast en gang om ugen til et 30 minutters møde, hvor vi tjekker ind med hinanden, både arbejdsmæssigt og personligt: Hvordan er temperaturen hos dig? lyder spørgsmålet, og så går vi bordet rundt.

Runden afspejler den psykologiske tryghed, der er til stede i gruppen. Vi lytter til hinanden og respekterer hinandens ståsted i livet. Hvis en leder kæmper med noget privat, og måske derfor ikke kan give 100%, så står vi andre som det mest naturlige klar til at tage over. Det gælder også medarbejderne - hvis der er en medarbejder, der ikke trives, så deler vi det i gruppen, så vi kan være ekstra opmærksomme og være klar til at hjælpe.

Vi har også heldagsmøder, hvor vi kommer væk fra klinikken, dykker ned i konkrete opgaver, planlægger nyt OUH osv. Vi bruger møderne til at minde hinanden om, hvad vi skal, hvad vi står for, og hvilken vej vi skal. På den måde er afdelingens mission og vision altid i spil i gruppen. I forhold til "Mennesket først", arbejder vi fx i øjeblikket på at frigive mere tid til

patienterne ved at gøre flere forløb ambulante. Så spørger vi hinanden: Hvordan griber I det an? Hvad fungerer godt og mindre godt?

Vi er rigtig gode til at sparre, også tværsektorielt. Og når vi beslutter noget, er vi gode til at få inddraget alle, få kontaktet de relevante og hurtigt få iværksat nogle gode procedurer. Når vi griber og fordeler opgaver, bliver vores tværfaglige tilgang meget tydelig. Og ofte bliver en opgave grebet af nogen, hos hvem den egentlig ikke hører til - fordi viljen til at hjælpe hinanden er så stor.

Vi har verdens bedste driftsledergruppe. Vi har hinanden, og vi føler os aldrig alene.

VISION

“ Mennesket først. Kvalitet i alt.

I Afdeling X ser vi altid mennesket bag patienten. Vi ser bag om sygdommen og finder ud af, hvad der er vigtigt for den enkelte. Det er mennesket og ikke mulighederne, der skal være vores kompas i behandlingen.

Kvalitet gennemsyrrer alt. Sammen og hver for sig gør vi os umage. Om det er forskning, udvikling, samarbejde, kommunikation eller pleje, hæver vi hele tiden barren for, hvad der er godt nok.

MISSION

“ Vi skal hver dag levere den allerhøjeste kvalitet i diagnostik, behandling og pleje.

Det gør vi ved at arbejde forskningsbaseret og tværfagligt, ved at inddrage vores patienter og pårørende og ved at kommunikere respektfuldt.

VÆRDIER

Vores fire grundværdier fortæller, hvem vi er, og de gennemsyrrer, hvad vi gør. Værdierne hjælper os med at handle som én afdeling og én kultur i mødet med patienter, pårørende, medarbejdere og samarbejdspartnere.

Vi arbejder sammen!

Vi ved, at den bedste pleje og behandling opstår, når flere fagligheder mødes og bidrager med hver deres ekspertise. Læger, sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter, sekretærer, farmakonomer, serviceassistenter, diætister, præster, ergoterapeuter og fysioterapeuter – vi kan noget forskelligt, og vi observerer noget forskelligt. På Afdeling X lytter vi til hinandens perspektiver, hjælper hinanden og taler hinandens faglighed op.

Vi arbejder systematisk sammen med vores patienter. Vi opmuntrer dem til at være en aktiv del af både pleje og behandling, og vi lytter til deres behov og respekterer deres ønsker. Vi har blik for de pårørende og ser dem som en ressource.

Vi tager ansvar!

I hver handling og i hvert ord gør vi os umage for at undgå fejl, misforståelser og utilsigtede hændelser. Men når vi begår fejl, så erkender vi det og siger det åbent og ærligt til patienten, den pårørende, kollegaen eller samarbejdspartneren.

Hvis vi ser et problem, så handler vi hurtigt for at løse det. Vi gør opmærksom på uhenigtsmæssige handlinger og arbejdsgange, og vi ansporer hinanden til at blive dygtigere og mere opmærksomme. Vi tager ansvar for selv at blive bedre ved at lære af vores fejl og ikke være bange for at bede om hjælp. I ord og handlinger bidrager vi hver dag til fortællingen om Afdeling X som et sted præget af ordentlighed.

Vi tænker nyt!

Vores felt udvikler sig konstant, så det gør vi også. Nye behandlings- og plejeformer, teorier og metoder kommer hele tiden til – og vi følger med og fører ofte an, når det kommer til at anvende ny viden og evidens. Vi stiller os ikke tilfredse med gårsdagens gode resultat, men opsøger nysgerrigt ny forskning, der kan forbedre vores diagnostik, behandling, pleje og kommunikation.

Vi ved, at nye tanker opstår i mødet med omverden. Derfor opsøger og opbygger vi netværk og afprøver nye ideer og metoder. På Afdeling X har vi en ambition om hver dag at blive bedre, end vi var i går.

Vi skaber stemning!

Uanset om vi taler med patienter, pårørende, kolleger eller samarbejdspartnere, skaber vi en tryk og tillidsfuld atmosfære. I en afdeling præget af alvorlig sygdom forsøger vi at skabe lys og livsglæde ved at have en uformel omgangsform, hvor der også er plads til at grine sammen.

Vi er opmærksomme på stemninger og behov, og vi tager os tiden til at handle på det, vi ser. Et smil, en hånd på skulderen, en opmuntring eller en omsorgsfuld bemærkning – vi bidrager hver især til at gøre Afdeling X til et rart sted at være.

KUNSTEN ER AT SE VORES OPLEVELSER I ET STØRRE PERSPEKTIV

Charlotte Rulffs Klausen, patient med AML og allogent transplanteret i 2019, del af det kliniske brugerråd

Hans Henrik Knudsen, patient med myelomatose er autologt transplanteret i 2016, del af brugerråd for forskning

Hans Henrik: Den hæmatologiske forskning står over for nogle store udviklinger, der koster mange penge - og det skal finansieres. I en ansøgning til fx en fond eller et medicinalfirma skal der vedlægges et lægmandsresumé på ca. 1,5 side, som alle skal kunne læse - og her kommer jeg ind i processen sammen med tre andre patienter. Vi mødes to-tre gange årligt og drøfter de projekter, der er i gang, og hører om, hvad der er på tegnebrættet. Lægmandsresuméerne sender vi løbende til rådets medlemmer, så de kan læse dem igennem og kommentere. Det giver så meget mening at være med. Hvis jeg kan få en finansiering hjem, der kan redde en enkelt patient, er det det hele værd for mig.

Charlotte: Det kliniske brugerråd, som jeg er med i, mødes to gange om året og drøfter ting som: Hvordan fungerer hverdagen på afdelingen? Hvordan implementerer man nye procedurer? Hvordan fungerer det sociale? Hvordan udskriver vi? Så er jeg også med i en interessegruppe, hvor vi mødes 4 - 6 gange årligt. Og så taler vi rigtig meget om rehabilitering - blev du også henvist til træning? Hvornår fik du din rehabiliteringsplan? osv. Patientvinklen er så vigtig. Vi patienter har meget forskellige sygdomshistorier og dermed forskellige relationer til afdelingen - nogle har været i meget intensiv kontakt, og jeg går der fx ambulant nu. Den forskellighed giver så meget, og kunsten er, at vores bidrag som patienter ikke bare forankres i egne oplevelser, men ses i et større perspektiv. Vi taler rigtig meget om

kommunikation - fx af alle de mange valg, man skal tage stilling til tidligt i sygdomsforløbet. Alt er nyt for os som patienter, men for personalet er det hverdag - den balance skal personalet have øje for. Det oplever jeg nu også generelt, at de har. Jeg oplever Afdeling X som meget fagligt kompetente og rigtig gode til at forklare, hvad der skal ske.

Hans Henrik: Jeg er enig. Personalet på Afdeling X er superdygtige og går meget op i deres patienter. Der var engang en sygeplejerske, der sagde til mig, at jeg skulle gå over i Kræftens Bekæmpelse og tale med dem. Da jeg mødte hende næste gang, havde jeg stadig ikke været der. Og så sagde hun: "Har du ikke været der endnu? Enten går du derover, og ellers følger jeg dig derover!"

NÅR RENGØRINGEN ER I GANG, HILSER VI OG GÅR VIDERE

Lene Østergaard Jepsen, ledende overlæge

Kathrine Paaske Smedegaard, sygeplejerske

Lene: Det er meget definerende for vores afdeling, at vi er holdspillere. Beslutninger er noget, vi træffer sammen - ofte i forbindelse med stuegangen eller til de tværfaglige konferencer, som fungerer enormt godt. Til de større beslutninger er vi altid tre speciallæger til stede, og respekten for hinandens fagligheder er altid meget tydelig i de beslutningsprocesser.

Kathrine: Noget, som jeg tror vi er lykkedes ekstraordinært godt med på Afdeling X, og som folk udefra påpeger, er, at vi er gode til at integrere det tværfaglige personale - fysio- og ergoterapeuter, tandplejere, socialrådgivere, diætister osv. - så de bliver en integreret del af flokken. Den integration er ikke bare kommet af sig selv, men har krævet - og kræver - at alle er opmærksomme på hinanden og fx sikrer sig, at ingen spiser frokost alene.

Lene: Respekten for hinandens arbejde er meget tydelig. Hvis vi fx går stuegang, og en patient er ved at få hjælp til at få en støttestrømpe på, så springer vi den stue over og kommer tilbage lidt efter. Der er også stor respekt for vores dygtige rengøringspersonale, husassistenterne. Deres arbejde er lige så vigtigt som vores, så når de er i gang på stuen, hilser vi, går videre og kommer tilbage, når de er færdige.

Kathrine: Vores gode samarbejde har altid patienten i centrum - de er jo i den grad også vores samarbejdspartnere. Patienten i centrum gælder i høj grad for deres tid. Vi forsøger

altid at respektere patientens tid ved at slå tidskrævende aktiviteter sammen: Hvis vi fx skal have en samtale med patienten, så kan vi lige så godt sætte en portion blod til samtidig, så er det to fluer med et smæk. Og når vi planlægger ambulante tider, strækker vi os altid enormt langt for at imødekomme patientens ønsker.

VI OPLEVER STOR INTERESSE FRA ANDRE

Sissel Kryger Saabye, klinisk sygeplejespecialist

Duruta Weber, specialeansvarlig overlæge

Malik Kallio Noesgaard, patient med AML og allogent transplanteret i 2024

Sissel: Vi er supergode til at arbejde sammen på alle niveauer – med patienterne og med hinanden. Der er så mange, der fortjener en kæmpe ros. Det kunne fx være de dygtige sekretærer, der er den effektive, ofte usynlige hånd, der får alting til at glide. Det gode samarbejde gælder også for de andre afdelinger her på OUH, som vi har gode aftaler med. Har vi brug for en hurtig udredning, så leverer de den altid – om ikke samme dag, så dagen efter.

Duruta: Vores samarbejde med transplantationscentrene i København og Aarhus er heldigvis også rigtig godt. Vi er kendt som værende meget stærke på knoglemarvstransplantationer og oplever derfor stor interesse fra andre – alle vil gerne samarbejde med os. Det er en balance med den store nysgerrighed og interesse fra omverden. Nye relationer og samarbejder er vigtige, men det er også vigtigt at bevare vores interne fokus og selvfølgelig altid have vores patienter i centrum.

Malik: Som patient oplevede jeg et godt samarbejde mellem personalet og mig. Jeg er ikke god til at være alene, når jeg er syg, og personalet gav derfor min kone lov til at sove ved siden af mig. I det hele taget var de meget opmærksomme og lydhøre over for os og altid gode til at forklare. Jeg fik værdifuld hjælp fra mange sider – min kone og jeg fik fx tilbudt parterapi, jeg fik en god kontakt til Kræftens Bekæmpelse, og jeg fik meget ud af at tale

med afdelingens socialrådgiver, Mette. Det var så rart, at hun kunne give mig ro og afklaring angående løn, adresse, forsikring mv. På et tidspunkt skulle jeg til undersøgelse på et af de andre hospitaler. Det er meget hårdt og uoverskueligt at rykke sig, når man er så syg, men personalet fra begge hospitaler støttede mig i et fint samarbejde. At vide at de forskellige sygehuse har en god kommunikation, fik mig som patient til at føle mig tryk.

JO MERE VIDEN VI HAR, DES STØRRE ANSVAR TAGER VI

Jeanne Wagner Petersen, lægesekretær

Gitte Nielsen, lægesekretær

Gitte: I sekretariatet er vi inddelt efter sygdomsgrupper – Jeanne og jeg er fx begge i det myeloide team, og den inddeling fungerer utroligt godt. Når vi får en stor viden om en sygdom, bliver vi nemlig mere dedikerede. Jeg oplever tydeligt, både hos mig selv og andre, at jo større viden vi har, des større ansvar tager vi. I en travl hverdag bliver vi nødt til at være ekstremt strukturerede for at løse alle opgaver og samtidig have tid til specialopgaver. Derfor er alting sat i system, fx med en måltavle, som vi styrer vores opgaver ud fra. Og så har vi detaljerede arbejdsgangsbeskrivelser for alt. Beskrivelserne sikrer i den grad kvaliteten af vores arbejde, ikke mindst i oplæringen af nye medarbejdere. Mangler der en beskrivelse, så bliver den hurtigt lavet, prøvekørt og justeret. Jeanne har lavet rigtig mange af dem.

Jeanne: Ja, da jeg startede i sekretariatet, var der ingen arbejdsgangsbeskrivelser, og vi hev os tit i håret, fordi vi var i tvivl om, hvad vi skulle gøre og i hvilken rækkefølge, særligt når der var meget travlt. For at få mere strømlinede procedurer, besluttede jeg mig for at skrive alt ned. Det greb om sig, og rigtig mange hjalp til, indtil vi havde beskrivelser for alt. Vi arbejder også med fejllister. Vi taler om, at man aldrig skal putte med det, hvis man er kommet til at lave en fejl, for det sker for os alle. Men vi gennemgår systematisk vores fejllister og sikrer, at fejlene ikke sker igen – på den måde tager vi ansvar for vores fejl og bliver hele tiden dygtigere. For at undgå fejl opfordrer vi altid alle, og særligt nye medarbejdere, til at spørge om så meget som overhovedet muligt. Det kan fx være om rettidig og korrekt information til patienterne. Vi sender fx aldrig et langt brev uden også at ringe. Vi spørger os selv: Hvad ville vi have selv have brug for, hvis vi var i denne situation? Og så gør vi det. Man kan sige, at vi kører efter god stil princippet. Det skal bare være god stil hele vejen igennem.

JEG SKULLE HAVE LAVET NOGET ANDET I DAG, MEN DET ER OK

Claus Marcher, specialeansvarlig, uddannelsesansvarlig overlæge
Amalie Marie Hansen, sygeplejerske

Maibritt Holm, klinisk sygeplejespecialist og oplæringsansvarlig sygeplejerske

Claus: Jeg skulle have lavet noget andet i dag end at arbejde klinisk på afdelingen - jeg skulle have arbejdet administrativt, men det er ok. Det er sådan, det er, og sådan det skal være. En dag som i dag er der nemlig fem læger og seks sygeplejersker syge. Vi løfter i flok, og vi tager ansvar ved altid at være omstillingsparate og fleksible - og så kommunikerer vi meget i lægegruppen. Jeg taler meget med de yngre læger, både ifm. modtagelse, stuegang og helt generelt. Vi har en flad struktur uden hierarkier og interne grupper, og alle sidder ved siden af hinanden, både på ambulatoriet og i afsnittene.

Maibritt: Som introduktionsansvarlig sygeplejerske, koordinerer jeg introforløbene for de nyansatte sygeplejersker og social-og sundhedsassistenter - fx planlægger og afholder jeg faglige refleksioner og fodrer de nye med grundlæggende hæmatologisk viden. Det er enormt givende at se, hvordan de udvikler sig og bruger det, de lærer ude i afdelingen. Vi bestræber os på, at de nye bliver fortrolige med både akutte og mindre akutte situationer under introduktionsforløbet og føler sig trygge. En del af trygheden ligger i vores åbne kultur, hvor ingen er bange for at spørge hinanden om noget. Og så fylder trivsel rigtig meget. Vi afholder løbende trivselsrefleksioner, hvor vi har tid og plads til at tale om, hvordan det går, og hvad der fylder som ny på afdelingen.

Amalie: Som nyuddannet sygeplejerske har jeg oplevet det, Maibritt taler om, nemlig at afdelingen virkelig tager ansvar for os nye. Der bliver gjort meget ud af at tage imod os, både fagligt og socialt. Det har givet mig en stor følelse af tryghed og trivsel at have et så veltilrettelagt uddannelsesforløb med 12 ugers oplæring ledet af OBT (On Boarding Team). Jeg føler mig favnet på afdelingen, og jeg ved, at jeg altid kan spørge, hvis jeg er i tvivl om noget. Alle hjælper hinanden på kryds og tværs, og det er en rar følelse at have som ny.

VI KAN NÆSTEN ALTID LOKKE DEM TIL AT TAGE ET STYKKE CHOKOLADE

Kirsten Broe og Jytte Larsen,
begge frivillige i gruppen "Tid og Nærvær" i Kræftens Bekæmpelse

Kirsten: Tid og Nærvær-gruppen har eksisteret i 25 år, og lige fra begyndelsen på Afdeling X, som vi har et godt og nært forhold til. Vi kommer på afdelingen to og to om onsdagen i tidsrummet 17-20 og hjælper med at servere aftensmad og aftenkaffe. Det giver sådan god fornemmelse at kunne være der og kunne gå til hånd, når der er travlt. Det hænder, at en patient har brug for et eller andet eller mangler svar på noget. Så formidler vi det videre til personalet, hvis det er noget, vi lige kan klare. Vi falder jævnligt i snak med nogle af patienterne. Jeg talte fx med en kvinde, der ikke havde lyst til at spise noget. Vi havde en god lang snak, og da jeg senere kom ind til hende, sagde hun "Nå, nu har jeg altså fået lyst til at få noget at spise alligevel".

Jytte: Jeg tror, at vores nærvær gør, at patienterne spiser lidt mere, end de ellers ville. Om ikke andet så lidt brunsviger, som vi kommer rundt med hver onsdag eftermiddag. Og vi kan i hvert fald næsten altid lokke dem til at tage et stykke chokolade. Jeg havde selv kræft for tyve år siden og ved, hvordan det er. Det er rart, at jeg nu har tid og overskud til at give noget tilbage ved at gøre noget for dem, der er igennem den omgang nu. Vi får mange små hyggelige og meningsfulde oplevelser, når vi er her. For nylig så jeg, at der var et flag uden for døren til en af stuerne. Det var en dame, der blev 96 år den dag. Jeg hentede en kop kakao med masser af flødeskum til hende. Hun blev så glad og kom rigtig i fødselsdagsstemning.

VI ER HINANDENS ARBEJDSMILJØ

Mette Gade og Nikolai Hede,
begge sygeplejersker og arbejdsmiljørepræsentanter

Mette: Hos os er arbejdsmiljø ikke bare noget, der ligger gemt i et ringbind eller på et internt drev. Det er en aktiv del af hverdagen og et vigtigt fokus for både ledere og medarbejdere. Ledelsen har selvfølgelig det overordnede ansvar, men som kolleger har vi alle et medansvar for at skabe et arbejdsmiljø, der er sikkert og sundt. Det er en stor opgave i det danske sundhedsvæsen, hvor vi hele tiden bliver mødt med nye krav til kompetencer og effektivitet. Arbejdsmiljø handler om at tage ansvar, være synlig og tæt på vores kollegers virkelighed. "Husk nu at få hævet den seng", kan jeg godt prikke til en kollega og sige. "Åhrr, stod du lige der?" siger personen så og griner. Vores syv arbejdsmiljøgrupper arbejder både strategisk og lavpraktisk med området- fra dialog om APV, politikker og mental trivsel til de små, men afgørende detaljer som belysning, lyddæmpning, affaldssystemer og kontorstole. Grupperne tager ansvar, er til stede og har altid fingeren på pulsen.

Nikolai: Arbejdsmiljøet i vores afdeling har særlige vilkår, fordi personalet ofte står i akutte og psykisk krævende situationer, fx ved hjertestop, hvor vi skal handle hurtigt og professionelt. Der bliver trukket store veksler på os. Ingen må gå hjem efter en voldsom hændelse uden debriefing og opfølgning. Det er helt afgørende for vores trivsel. Det er i hverdagen, det gode arbejdsmiljø skabes - i opmærksomheden på hinanden og i viljen til at passe på både sig selv og sine kolleger. Men vi arbejder også med store udviklingsopgaver, ikke mindst i forbindelse med det nye hospital. Det er en fin balance at arbejde på disse større projekter uden at miste fokus på, at hverdagen skal fungere stabilt.

Mette: Arbejdsmiljø er mit hjertebarn. Jeg siger tit: "Vi er hinandens arbejdsmiljø." Det hørte jeg engang en klog mand sige på en konference.

VI GÅR PÅ UBETRÅDTE STIER

Mette N. Christoffersen, speciallægelæge

Anne Møller Clausen, sygeplejerske og Ph.D. studerende

Bente Grøn, pårørende til patient med amyloidose

Mette: Inden for amyloidose har OUH længe været nyskabende. Vi er det eneste sygehus i landet, der har et Amyloidose Center med hæmatologisk afdeling som samlet indgang og koordinator for patienter, som kan have behov for flere forskellige medicinske specialer. Seneste skud på stammen er vores sygeplejespor, som ikke ses lignende, heller ikke internationalt. Vi vokser og trives virkelig. Og det gør jeg også som læge. Jeg lærer hele tiden noget nyt, fordi vi konstant er i udviklingsfasen, og fordi vi hele tiden tænker nyt, ikke mindst i forhold til hvordan vi kan gøre tingene på en smartere måde.

Bente: Da min mand fik konstateret amyloidose havde hverken han, jeg eller vores praktiserende læge hørt om sygdommen. Og det var virkelig svært at finde litteratur om sygdommen, fordi den er så sjælden. Det var en kolbøtte i vores liv at få diagnosen, for det er en livstruende og meget alvorlig sygdom - og det gjorde det ekstra hårdt, at sygdommen er så ukendt - i modsætning til fx kræft, der udløser samfundssympati. Vi var derfor utrolig heldige, at centeret findes lige her, og at vi kunne få hjælp. Vi har altid følt os meget godt behandlet - lægen og sygeplejerskerne tager sig altid god tid til at forklare og svare på spørgsmål og er meget dygtige. Det undrer mig ikke, at Afdeling X er de første, der opretter et Amyloidose center. OUH er på så mange punkter foran.

Anne: AL-amyloidose var et nyt område for mig, da professor Niels Abildgaard introducere mig til det. Gennem mødet med patienter, pårørende og kolleger fik jeg hurtigt indsigt i

sygdommens kompleksitet og de udfordringer, som patienter og familier står i. Det gjorde et stort indtryk på mig, hvor meget sygdommen påvirker hverdagslivet, og hvor stort et behov der er for støtte undervejs i forløbet. Det motiverede mig til at arbejde videre med området. Arbejdet er både givende og lærerigt, og det skyldes ikke mindst at vi arbejder på et område, hvor der ikke findes færdige løsninger, og hvor vi derfor går på ubetrådte stier.

VI GÅR ALDRIG IND I NOGET, HVIS IKKE VI KAN SE PATIENTVINKLEN

Henrik Frederiksen, professor, ledende overlæge, forskningsleder
Maria Thorning, projektsygeplejerske

Henrik: Der er en vis form for virkelyst hos os, der gør at vi ofte kaster os ud i nye ting - Amyloidose Center er et godt eksempel på noget, hvor vi har været frontløbere. Men også med tiltag som forskningsunderstøttet hjemmebehandling og implementeringsforskning har vi startet nogle trends. Som afdeling er vi også rigtig gode til at få de strategiske bevillinger. Med vores patienter i tankerne er vi gode til at se, hvad der er brug for og spotte hullerne i markedet. Det har givet os mange partnerskaber i lægemiddelindustrien. Stærke partnerskaber hvor vi spiller hinanden gode. Vi er kendt som nogen, der altid leverer på de aftaler, vi indgår, og vi bliver kigget over skulderen, når vi indgår i nye, spændende samarbejder. Vi bliver også hele tiden bedre til at være i disse partnerskaber, vi bliver dygtigere og dygtigere til at forstå hinandens logikker, fx i forhold til teknologien i afprøvningen.

Maria: Vi er modige og gode til at kaste os ud i nye ting. Og vi er gode til at se de strategiske pointer og muligheder. Men vi går aldrig ind i noget, hvis ikke vi kan se patientvinklen. Det er så fedt at kunne tilbyde patienterne helt nye behandlinger på forsøgsbasis. Og det er sjovt og motiverende at følge med i, hvordan de behandlinger så efterhånden bliver standardbehandlinger. Alt hvad vi gør, er jo nyt, og det nye bliver så det gamle. Det er rutinen. Vi er på sygehuset kendt som en aktiv forskningsenhed med stor aktivitet og mange studier. For nylig var vi til et nordisk møde, hvor vi skulle præsentere os selv og vores aktiviteter, og

her blev det meget tydeligt, at vi, i forhold til andre, har gang i virkelig meget ift. det antal hoveder vi er. Det gjorde os stolte.

Henrik: Vores interne samarbejde er også enormt godt - fx mellem mig som læge og Maria og de andre projektsygeplejersker. Projektsygeplejerskerne er en bro mellem det kliniske og det akademiske. Når jeg fortæller det kliniske personale om et nyt studie (måske lidt for længe og lidt for akademisk) nikker og smiler de og ser venlige ud. Men når Maria fortæller om det, siger de "Aahh!"

VI SAMARBEJDER MED DE STØRSTE

Jacob Haaber, overlæge

Niels Andersen, patient med lymfeknude kræft nu i behandling i Fase 1 Enheden

Charlotte Ellehuus, projektsygeplejerske

Jacob: Vi startede for fem år siden med Fase 1-forsøg. Frem til nu har vi haft studier for lymfom patienter, men har ambitioner om at udvide paletten af behandlingsmuligheder. Det er effektivt, og vi har nu en volumen på, der har rykket os op i en liga, hvor vi samarbejder med de største centre i verden og har møder med flere af koryfæerne inden for feltet. Det er personligt givende for mig, der har været hæmatolog i 15 år, ikke bare at arbejde med standardbehandlinger, men være med til at udforske og udvikle nye behandlingsmuligheder. En stor del af de Fase 1-forsøg, vi har været involveret i, har vist god behandlingseffekt og ofte beskedne bivirkninger hos en betydelig del af vores patienter. Det er meningsfuldt og glædeligt at være en del af og se, hvordan en del patienter med lymfekræft har fået en ekstra chance. Så nu har vi en gruppe patienter, der ser sunde og raske ud – flere som uden vores forsøg, sandsynligvis ville være døde.

Niels: Jeg fik lymfekræft og kemo, men det kom igen, og så tilbød Jacob mig at være med i nogle immunterapiforsøg for at holde det hen. Det var spændende – og en meget mere blid behandling end kemo. Hver måned får jeg to indsprøjtninger, og det har hjulpet så meget, at jeg i dag er kræftfri. Jeg har fået så meget hjælp og støtte fra læger og sygeplejersker i Afdeling X, og man kan se på dem, hvor glade de er på mine vegne. De opmuntrer mig altid, fx hvis jeg bliver bekymret og spørger "Hvad nu hvis det holder op med at virke?", så siger de: "Til den tid er der nok kommet noget nyt."

Charlotte: At være med i Fase 1-forsøg kalder på en ekstra indsats fra os alle. Det er et stort koordineringsarbejde, der kalder på et tæt samarbejde med mange forskellige partnere og os som patientens advokater. Jeg synes, vi er enormt gode alle sammen i det samarbejde, og det er så givende at se, hvordan vi sammen lykkes. Forsøgene kræver også noget ekstra af patienterne, ekstra blodprøver, kontroller osv. Og det gør, at vi får et meget tæt forhold til patienterne. De tætte relationer giver mig rigtig meget som sygeplejerske.

DE UNGE SKAL MØDE ANDRE UNGE

Mette Sabro Møller, socialrådgiver og ungekoordinator

Julie Ladefoged, sygeplejerske

Signe Sanddal, patient med lymfeknudekræft og allogeant transplanteret i 2024 og er en del af Livskræften

Marie Holt Hermansen, patient med AML og allogeant transplanteret i 2025 og er en del af Ungepanelet og Livskræften

Mette: Vi er stolte over at have etableret et Ungepanel i Livskræften. Panelet er med inde over mange beslutninger, såsom nyt logo, modtagelse af unge og kommunikation af projektet. Og så er de meget engagerede i vores ungerum: Skal vi have et sofahjørne? Hvad gør vi med akustikken? Hvordan skal opslagstavlerne se ud? Panelet holder møder tre gange om året, hvor vi spiser sammen og træffer vigtige beslutninger om Livskræften. De unge stiller også gerne op til forskningsprojekter og oplæg om det at være ung og kræftamt.

Marie: Det har været trygt og rart at være på afdelingen i en krisetid, og ungerummet har her haft en vigtig funktion. Vi holdt fx min mors fødselsdag der, fordi jeg ikke måtte forlade sygehuset. Vi arbejder på at gøre Ungepanelet repræsentativt, fordi der er et stort spænd i behov i en bred ungegruppe mellem 18 og 39 år med forskellige kræftformer. Folk brænder virkelig for at få Livskræften til at fungere, og der er meget stor åbenhed og lydhørhed fra personalet. De er altid hurtige til at indrette sig efter os, når vi har nogle ønsker - fx at jeg ikke ville have informationer, uden at min mor var til stede.

Signe: Ungerummet har været min redning, når jeg har været indlagt længe og været ved at blive skør, for i Ungerummet føler jeg mig ikke lige så syg som andre steder på sygehuset.

Her kan man streame, og der er store borde, så man kan spille brætspil. Men det vigtigste er at møde andre unge i samme situation som mig. Som syg ser man i længere perioder ikke sine venner, og så er det rart at have nogen at tale med, som jeg ikke behøver at forklare mig over for. Det er også vildt dejligt, at Julie og nogle af de andre sygeplejersker er på min alder.

Julie: Det er essentielt, at vi får skabt et mere ungevenligt sundhedssystem og tænker i nye muligheder. Det kæmper jeg for hver dag. Jeg er selv ung, og derfor er der mange ting, de unge patienter ikke behøver at forklare mig, fordi jeg forstår det. Som syg bliver ungdomslivet sat på pause. En måned i et ungdomsliv svarer til, hvad andre oplever på et år. Man skal have lov til at være ung, også som syg, og det hjælper vi alt, vi kan med, i Livskræften.

RUNDBOLD I REGNVEJR, BANKO OG MUSIKALSKE MEDARBEJDERE

Sofie Laudikos, sygeplejerske

Camilla Vestergaard, klinisk projektsygeplejerske

Del af initiativet Sundhedsfremme

Camilla: I Sundhedsfremme arbejder vi målrettet for at skabe og opretholde den gode, varme stemning, der altid har karakteriseret Afdeling X. Det er en stemning af, at vi vil hinanden, og at vi kan lide hinanden. En stemning, der helt tydeligt smitter af på patienterne. Vi bruger mange af vores midler på vores årlige trivselsdag, som alle glæder sig til. Her får vi små, lækre kaffeboder og snacks ud på gangene, og så er der små trivselsfremmende drop-in aktiviteter rundt omkring - fx on the spot træning af en afdelingsfysioterapeut, mindfulness osv.

Sofie: Vores initiativer samler alle faggrupper. Vi er sammen på en anden måde, og det ryster os sammen. I sommer var vi 30 kollegaer, der spillede rundbold i regnvejrs og spiste is nede ved søen. Om vinteren, hvor folk går lidt i hi, har vi brug for lidt hygge og varme. I øjeblikket leder vi derfor efter et sted at afholde saunagus. Det skal være en stor sauna, for der er mange interesserede. Vi har også altid holdt en stor, juletræsfest i december, men forrige år lavede vi det om til banko, bare for at prøve noget nyt. Og det blev en bragende succes! Vi var over 80 kolleger, og det var utroligt sjovt. Længe efter gik vi og talte om præmierne på gangene, "Nå, hvordan går det så med din toaster?" osv.

Camilla: I december synger vi hver dag, og nogle gange bliver der gjort noget ekstra ud af det, for vi har mange musikalske medarbejdere. Sidste jul var der to læger, der spillede violin, og en af patienterne spillede harmonika til. Men det er ikke kun til jul. Jeg tror ikke, der er mange afdelinger, der går så meget op i musik og sang, som vi gør. Der er et klaver på hvert afsnit, og de bliver brugt. Hver onsdag kl. 10 er der fællessang, hvor alle de patienter, der vil, selvfølgelig synger med. Det gør os altid i godt humør.

VI ER EN EXCEPTIONELT FESTLIG AFDELING

Casper Nørgaard Strandholdt, speciallæge
Katja Darling Berg Jørgensen, sygeplejerske

Casper: I øjeblikket er vi ni personer i festudvalget, og alle har en defineret rolle, som de går højt op i. Jeg har været med i festudvalget i mange år, og det er både en sjov og seriøs opgave. Socialt samvær og fester tages der nemlig ikke let på i Afdeling X – det er virkelig noget, folk går op i. Der er en stemning af, at det er meget vigtigt at møde hinanden og have det sjovt sammen uden for hospitalets rammer. En stemning af, at det er vigtigt at lære hinanden at kende på en anden måde. Til vores fester og arrangementer er folk rigtig gode til at mingle på kryds og tværs. Når vi synger hjemmelavede Afdeling X's hæmatologisang, smalltalker i baren eller giver den gas på dansegulvet, findes der ikke afdelinger, afsnit, hierarkier og faggrupper, men bare glade kolleger.

Katja: Der er ikke tvivl om, at vi er en exceptionelt social og festlig afdeling. Det var en af de ting, jeg kunne mærke fra starten, og som jeg faldt for. En gang i kvartalet holder vi en velbesøgt fredagsbar, som regel på Storms Pakhus. Men højdepunktet er klart den store årlige medarbejderfest, hvor alle sejl sættes til. Folk begynder at spørge til den et halvt år før, vagtplaner tilrettelægges efter festen, og alle udviser stort engagement. Vi har som regel tema på, fx har vi holdt en hvid blodlegeme-fest og en rød blodlegeme-fest. Til temafesterne er stort set alle klædt ud i temafarven, og de fleste gør virkelig meget ud af det. Det er et fantastisk syn!

DET ER VORES FARVELKRAM

Tashiea Stender Alstrup, fysioterapeut

Majken Boesgaard Rasmussen, stedfortrædende oversygeplejerske

Majken: Vi inviterer pårørende fra vores afdeling, der har mistet, til hvad vi kalder "Pårørendeaftener", hvor vi tager afsked med de afdøde ved at tale om dem. Der er ofte tale om pårørende, der er kommet på afdelingen i lang tid, nogle gange i flere år.

Tashiea: Sygdommen har ofte fyldt hele deres liv. De har kørt så mange gange til sygehuset og brugt så mange timer her. Det føles som et tomrum, et hulrum. Nu skal de have et nyt liv, en ny dagligdag, og det er derfor vigtigt at tage ordentligt afsked med afdelingen.

Majken: Der er stor tillid og tryghed i rummet, også selvom de pårørende typisk ikke kender hinanden. Når alle har præsenteret sig, tager vi bordet rundt, hvor alle får lov til at tale om det menneske, de har mistet. Mange fortæller om den sidste tid, både om de gode og de svære oplevelser – og det er ikke altid kun ros til os. Det er selvfølgelig helt valgfrit, om man vil sige noget eller ej. Nogen vil helst bare sidde og lytte og mindes. Men de fleste åbner op, vi får en dialog i gang, og det er fantastisk at overvære. De pårørende mindes om, at de ikke er alene med deres sorg. Vores fantastiske præst taler om sorg og krise og sætter ord på, hvordan det kan opleves – og sorgen bliver dermed legitim. Til sidst går de, der vil, ind i kirkerummet, hvor der er dæmpet musik – og så tænder vi lys for de afdøde og slutter med en sang. Som personale føler vi ydmyghed over, at de pårørende byder os ind i deres sorg. At vi får lov til at være med i det rum af følelser og minder.

Tashiea: Jeg oplever det som vores farvelkram. Der er mennesker bag patienten, som vi som personale har behov for at tage afsked med. Der er et gensidigt behov for at tage af-

sked. Som personale på en kræftafdeling oplever vi alle, at vores arbejde kan være følelsesmæssigt belastende, så det er så befriende, at vi her bare skal være. Vi kommer i vores eget tøj, og vi bare er. Vi lytter, mindes og måske fælder vi en tåre sammen med de pårørende.

HÅNDBOLD, LOVE IN A BOX OG GLÆDELIG FREDAG

Mette Kjær Hansen, sygeplejerske

Julie Amalie Nielsen, sygeplejerske

Del af håndboldholdet

Mette: Afdeling X har sit eget damehåndboldhold, som træner hver tirsdag og spiller kampe og turneringer. Det startede med, at vi fandt ud af, at vi var en hel del på afdelingen, der i forvejen spillede, og så tænkte vi, vi må da kunne lave et hold? Det gik stærkt med tilmeldingerne til holdet - både fra dem, der har spillet i årevis og fra folk, der aldrig havde spillet håndbold før. Håndbolden giver virkelig noget på tværs af afdelingen, det er en anden måde at være sammen på og en sjov måde at lære hinanden bedre at kende på. Håndbold fylder en del - der er nogle mandage, hvor vores kolleger ikke har andet valg end at høre om weekendens kamp. Men dem, der ikke spiller håndbold, støtter også tit op om holdet, og flere gange er de kommet ud og heppet på os til turneringerne. At være spiller på holdet og at være kollega har mange fællestræk. På arbejdet er vi også et team, og ingen kan vinde alene. På Afdeling X er vi holdspillere, både i og uden for banen.

Julie: Jeg tror, det ligger naturligt til mange af os at være holdspillere. Vi arbejder med noget meget alvorligt, og det kalder på at finde det positive frem og altid gøre, hvad vi kan for at skabe og opretholde den gode stemning og støtte hinanden. Jeg har fx haft en turbulent periode, det vidste mine kolleger selvfølgelig, og så gav en af dem mig en "Love in a Box" goodiebag med god the, lakridspiber og et krystalarmbånd. Det er typisk her på afdelingen. Vi passer på hinanden og kan lide hinanden, og det mærker patienterne selvfølgelig også. "Glædelig fredag", det er sådan en fast ting, vi er begyndt at sige til hinanden og til

FREM MOD NYT OUH

Hæmatologisk
afdeling

patienterne om fredagen. Det er en lille ting, men alligevel noget, der skaber en hyggelig stemning.

Mette: Det er meget typisk Afdeling X. Alle gør noget ekstra og har altid gjort det. Det gør også, at folk vokser lidt fast her - der er mange, der har været her i rigtig mange år. Og så er der nogen, der tror, de skal ud at lave noget andet, men rigtig tit ender de med at komme tilbage igen - hjem igen.

